

«Sylvia» ► Autoficció novel·lada que tracta sobre el primer i catastròfic matrimoni de l'escriptor, que reviurà en aquest llibre els seus records més dolorosos

LEONARD
MICHAELS
«Sylvia»

LIBROS DEL ASTEROIDE
133 PÀGINES

L'obscur déu dels amants

Profund, honest i visceral relat, Leonard Michaels reviu a «Sylvia» els anys del seu tempestuós primer matrimoni. Història d'una relació tòxica que repassa els detalls de l'amor, autoficció de l'època en què Michaels s'iniciava com a escriptor.

MATÍAS CROWDER

■ Corren els anys 60 a Nova York. En l'aire es respira tant d'amor, com deliri i bogeria, mentre la poesia d'Allen Ginsberg i el rock d'Elvis Presley caldegen l'estiu d'aquell any. Summit en l'ambient de nova llibertat i rebel·lia per als joves, sense massa a fer, havent abandonat el seu doctorat, Michaels es pregunta sobre el seu destí quan aquest el condueix fins a una rateta del carrer MacDougal Street, al sud de l'efervescent Manhattan, llar d'una de les seves amigues. Allà coneixerà Sylvia, qui acaba de pentinar-se el cabell mullat davant del mirall, acabada de sortir de la dutxa. Llavors entén el que farà els propers anys: estar al seu costat.

La sort ja ha estat tirada des del minut zero en què es coneixen i, com tota tragèdia grega, després d'enfrontar-se

als déus, sense un *deus ex machine* que els salvi del final que els espera, acabarà amb la separació dels amants. El còctel de 47 pastilles de Seconal i alcohol s'emportarà per sempre un d'ells.

Autoficció novel·lada, *Sylvia* tracta sobre el primer i catastròfic matrimoni de l'escriptor, que reviurà en aquest llibre els seus records més dolorosos. Anys confusos, en què prova sort amb l'escriptura de relats, i en què les baralles converteixen en un infern la relació de parella.

Aquell estiu en què es coneixen, Sylvia té parella i una multitud d'altres relacions. Un d'ells ha de passar a recollir un banyador que es va deixar oblidat a casa seva. Perquè no interrompi la seva primera cita amb ell, el deixa penjat a la maneta i tanca amb clau la porta, mentre ells escolten els seus passos nus al llit. No serà de la mateixa forma en què el deixarà de banda quan s'afarti d'ell?, es pregunta Michaels.

«Hi ha sempre una mica de bogeria en l'amor, però també hi ha sempre alguna cosa de raó en la bogeria». És la cita de Nietzsche amb la qual Leonard Michaels tanca la novel·la i que defineix

Leonard Michaels.

a la perfecció la relació dels amants. Sylvia és un misteri per a Michaels, qui es casarà amb ella, ho és després de més de trenta anys que se suïcidea, i escriure sobre els fantasmes del seu passat no el redimeix ni li aclareix una mica

el que va passar.

És en aquella Nova York dels anys seixanta, en què la generació beat es fa conèixer a Nova York, en què Michaels es va creuar amb Kerouac, qui repassa de memòria les crítiques negatives de la seva obra mestra, *On the road*. I on tota una generació sembla consumir-se en un sol i mateix vol d'Ícar que els portarà des de l'experimentació de les drogues a les trinxeres de Vietnam.

L'amor no és només aquell sentiment que ens eleva del sòl i ens torna immortals, sinó que, a *Sylvia*, és un déu fosc i capritxós que tira d'ells com les títelles trencades d'un món trencat. I potser en això es denota la bellesa implícita de *Sylvia*, en els vaivens d'aquest amor, que tant pot ser una força que dota de vida, com que la destrueix i la treu tornant al món un camp arrasat per la incertesa i la pena.

Leonard Michaels va ser un dels autors nord-americans més admirats de la segona meitat del segle XX. *Sylvia*, en què va treballar incansablement durant anys i que va ser publicada en la seva forma definitiva el 1992, és una de les seves millors obres.